

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 348/2021
19.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Влада Барањ, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Биљана Ђурић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3856/19 донете на расправи дана 17.09.2020. године, у седници од 19.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3856/19 од 17.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 1032/18 од 07.06.2019. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је сувласник са 1/2 идеалног дела непокретности наведених овим делом изреке, што би тужена била у обавези да призна и трпи упис његовог права сусвојине у јавним књигама и тужиоцу преда у посед његов сувласнички део од 1/2 идеалног дела на наведеним непокретностима. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 550.050,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3856/19 од 17.09.2020. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда тако што је утврђено да је тужилац власник 1/2 дела кп .. у листу непокретности .. КО ... и породичне стамбене зграде изграђене на тој парцели, која није уписана у катастарске и друге јавне књиге, што је тужена дужна да тужиоцу призна и трпи да се на основу пресуде упише у евиденцију непокретности као сувласник са 1/2 дела наведене непокретности и да тужиоцу преда у посед сувласнички удео од 1/2 дела на наведеним непокретностима. Ставом другим изреке преиначена је првостепена одлука о трошковима поступка тако што је тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 700.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу чл. 408. и 403. став 2. тачка 2. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да ревизија тужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену пред другостепеним судом.

Према чињеничном стању које је правилно утврђено на расправи пред другостепеним судом, тужилац и тужена су закључили брак 1992. године у Немачкој, где имају боравиште, а у браку су добили два сада пунолетна сина. Брак парничних странака разведен је одлуком немачког суда од 27.04.2012. године. За време трајања брака, тужилац је у Немачкој радио на пословима шпедиције, на монтирању скела и управљању виљушкарком, а тужена је радила у фабрици. У поступку поводом развода брака, утврђено је да је месечна зарада тужиоца износила 1.650 евра а тужене 1.270 евра. Тада су парничне странке склопиле споразум, којим је између осталог расправљено питање вршења родитељског права и издржавања деце, као и поделе заједничке имовине. У време закључења брака са туженом у Немачкој, тужилац је још увек био у браку са ранијом супругом, који брак је разведен пресудом хрватског суда од 23.05.2002. године, а тужилац је био обавезан на плаћање издржавања за тада малолетну ћерку у износу од 80 евра месечно, до доношења пресуде хрватског суда од 14.12.2003. године, када је тада малолетна ћерка из првог брака поверена на вршење родитељског права тужиоцу. Купопродајним уговором овереним пред судом 14.08.2000. године, тужена је од продавца купила спорну катастарску парцелу, која сада носи ознаку .. и уписана је у листу непокретности .. КО ... као власништво тужене. На овој парцели током 2007. године започета је изградња породичне стамбене зграде, а радови су трајали до 2009. године. Изградњу су заједнички финансирале парничне странке, а износ од 10.000 евра им је поклонио отац тужене. Кућа се састоји од подрума, приземља и поткровља, укупне површине 227, 66 м², и није до краја завршена. Ради се о објекту који је нелегално изграђен, а према налазу и мишљењу вештака тржишна вредност објекта је 5.919.160,00 динара, а вредност парцеле на којој је објект изграђен износи 982.080,00 динара. Утврђено је да је спорна катастарска парцела, која је уписана као власништво тужене, купљена са намером да се на њој за потребе парничних странака изгради породични стамбени објект, што произилази из исказа тужиоца и сведока који су били ангажовани на извођењу радова на изградњи и опремању породичне стамбене зграде.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и утврђено да је тужилац власник са 1/2 идеалног дела спорне катастарске парцеле и породичне стамбене зграде.

Наиме, заједница живота парничних странака трајала је од 1992. године, када су у Немачкој закључили брак, па упркос томе што је раније брак тужиоца правноснажно разведен 23.05.2002. године, правилан је закључак другостепеног суда да се примењују

одредбе члана 73. став 1. и 3. тада важећег Закона о браку и породичним односима („Службени гласник РС“ 22/80 ... „Службени гласник РС“ 29/2001), којима је било прописано да је ништав брак који је закључен за време трајања ранијег брака једног од брачних другова, али да се неће поништити нови брак закључен за време трајања ранијег брака једног од брачних другова, ако је ранији брак престао у међувремену. Оваква одредба предвиђена је и чланом 33. Породичног закона.

Будући да је брак парничних странака разведен 2012. године, примењују се одредбе о стицању и деоби имовине стечене у брачној заједници предвиђене Породичним законом. Чланом 171. став 1. тог закона прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину. Чланом 180. тог закона прописано је да ако супружници не могу да се споразумеју о деоби заједничке имовине, деобу заједничке имовине врши суд. Претпоставља се да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки, а већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине зависи од његових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, имовини и других околности од значаја за одржавање или увећање вредности заједничке имовине. Већи удео једног супружника у стицању појединог права из заједничке имовине може се утврдити само ако је то право економски самостално у односу на остала права из заједничке имовине, а супружник је у стицању тог права учествовао и приходима од своје посебне имовине.

По оцени Врховног касационог суда, правилно другостепени суд закључује да тужена није доказала свој већи удео у стицању заједничке имовине, с обзиром да није имала већу зараду од тужиоца, нити је доказала постојање других околности од значаја за увећање вредности заједничке имовине. Поклон од њеног оца у износу од 10.000 евра за изградњу куће учињен је и тужиоцу и туженој, а такође је утврђено да је катастарска парцела купљена за потребе парничних странака, при чему тужиља није доказала да је парцела купљена од новчаних средстава која представљају њену посебну имовину. С обзиром на наведено, правилно је у другостепеној пресуди примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и утврђено право сувласништва тужиоца са 1/2 идеалног дела на спорним непокретностима.

Ревизијом тужене неосновано се указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну примену материјалног права и наводи да није узет у обзир допринос родитеља тужене у изградњи куће, да нису правилно оцењени искази сведока и да су новац за куповину катастарске парцеле обезбедили родитељи тужене.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић